

Funkátko

9*86

ROČNÍK II

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

≡ z jednání MNV ≡

Na ustavujícím plenárním zasedání MNV dne 20.6. 1986 bylo schváleno složení rady MNV a jednotlivých komisí MNV, z něhož vybíráme: Rada Místního národního výboru v Dobřichovicích:

Předseda MNV Bohumil Kuchař
tajemník MNV Alena Juříková
místopředseda MNV Zdeněk Šesták
členové Václav Hájek
Ing. Miroslav Německý
Miroslav Šmehlík
Zdeňka Kocourová
Věra Kustošová
Karel Kýhos

Předsedové komisí:

výbor lidové kontroly Karel Čekan
komise finančně plánovací Ing. Mir. Německý
komise výstavby a územního plánování Zdeněk Šesták
komise veřejného pořádku a dopravy Miroslav Šmehlík
komise sociálně zdravotní Marie Kubovcová
komise školská, mládeže a tělovýchovy Václav Hájek
komise kulturní Marie Neumannová
komise bytová Božena Zamrazilová
komise obchodní, cest. ruchu a míst. hosp. Viktor Pavlík
komise vod. a lesního hosp. a zemědělství Dagmar Doležalová
komise přestupková - správní JUDr. Josef Vrabec
sbor pro občanské záležitosti Věncesl. Holečková
komise pro brannou výchovu Ing. Václav Šefrna

Redakční rada Kukátka přeje nově zvolené radě MNV, předsedům a všem členům jednotlivých komisí hodně elánu, trpělivosti a úspěchů v novém volebním období.

≡ z historie ≡

Škola v Dobřichovicích

První zprávy o škole - budově - jsou zaznamenány v soupise podaných z roku 1660. V Dobřichovicích se však vyučovalo mnohem dříve, jak nám dokazují dopisy učitelů Václava Nejstra z roku 1598 a Řehoře Kukličky z roku 1612. Při požáru 1. května 1712, vzniklém v čp. 10, vyhořela i stará škola čp. 24. Se stavbou nové se začalo ještě téhož

roku. Tato budova pomalu chátrala, až se zde nedalo vyučovat. A tak roku 1850 bylo najmutu dřevěné stavení u čp. 41, Řezníčkův statek, kam byla přechodně umístěna školní učebna. V roce 1859 již nevyhovovala tak velkému množství žactva, do Dobřichovic docházely děti z Let, Vonoklas a Roviny, a proto byla najmuta nová učebna v čp. 40. Po požáru 12. března 1861, který zachvátil i Řezníčkův statek, se vyučovalo pouze v čp. 40. Návrh, aby se vyučovalo v zámku, byl zamítnut. Se souhlasem velmistra Jakuba Beera se řád rozhodl postavit novou školu. Stavba trvala celý rok a přišla na 14 000 zl. Roku 1862 byla slavnostním způsobem převorem Jeřábkem vysvěcena. Ke zřízení zahrady u školy darovala obec kus pozemku. Roku 1898 požádaly Vonoklas o odškolení z Dobřichovic s tím, že si postaví vlastní jednotřídku. Zvláštní komise vyměřila vzdálenost od dobřichovické školy do středu Vonoklas, přes Bukovku 3 750 m, přes Karlík 4 000 m. Z odškolení sešlo a děti z Vonoklas docházely do dobřichovické školy až do roku 1948. V roce 1900 byla škola opravena, rozšířena školní zahrada. V roce 1909 byla povolena při druhé třídě pobočka, místnost byla zřízena z bytu řídícího učitele. Škola, od roku 1859 dvoutřídní, byla změněna výnosem zemské školní rady z 29. listopadu 1873 na trojtřídní. V roce 1878 byla otevřena třída čtvrtá, v roce 1913 pátá, v roce 1929 šestá. Dne 15. listopadu 1935 byla dokončena rozsáhlá přístavba školy. 14. října 1939 byla celá školní budova zabrána německým vojskem. Přesto se dále vyučovalo. První třída byla umístěna v šatně sokolovny, druhá v hostinci U Vlášků, třetí v hostinci U Koničků, čtvrtá v hostinci Pod vinicí, pátá v klubovně DTJ. Po válce se vyučovalo v původní budově. Koncem 70. let škola nevyhovovala množství žactva. Byl vypracován plán a začalo se se stavbou nové školy. První pavilon byl předán do užívání v září 1984. Odbor školství ONV Praha - záped však nemá finanční prostředky na stavbu dalšího pavilonu. Přesto se uvažuje, že by se mohlo ve stavbě školy pokračovat, a to: za finanční prostředky určené ke stavbě domu soustředěné pečovatelské služby se postaví další pavilon školy, v akci Z se postaví hospodářský pavilon /kuchyně, jídelna/, do staré školní budovy se přestěhují kanceláře MNV, místní pobočka ČSTSP, popřípadě OO VB a v budově MNV se zřídí dům soustředěné pečovatelské služby.

Vojtěch Dyk

Na následující stránce je otištěna písemná památka o naší škole, obrázek V. Dyka na str. 4 představuje zastavovací studii základní školy v Dobřichovicích na č.k. 272/14 z prosince 1980.

Milostivý kníže!

Vaši knížeci Milosti ponížěně oznamují, kterak já, chudý mládenec a sirotek, jsouce dežádán i zjednan od sousedů, abych v obci jich Dobřichovické dítky jejich učil umění literárnímu, což jsem s pomocí Boží přijal a jsouce tam... tak psal učitel Václav Nejšer dne 6. března 1598 arcibiskupovi Zbyňku Berkovi z Dubé.

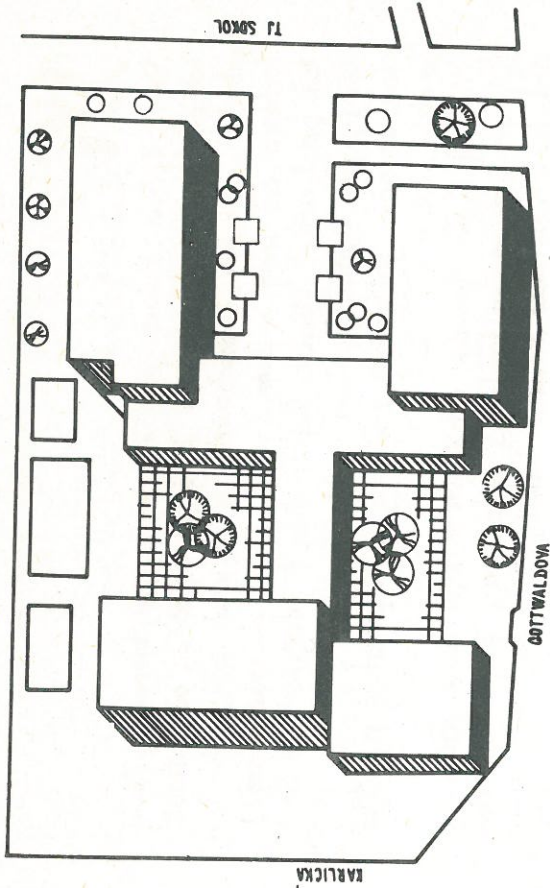
Tak se nám zachovala první nejstarší písemná památka o naší škole.

Původní škola stávala v místech nynější školy. Byla nízká, dřevěná, došky krylá a měla pouze jednu žalovnu, jak se tehdy řídí říkalo. Několikrát vyhořela. Po požáru r. 1717 byla znovu postavena. Učilo se v ní až do r. 1859. To byla již velmi sešlá, při dešti do ní přišlo, stropy se propadaly. Občané dobřichoviči proto najali k vyučování sousední budovu u Řezníčků. Tam bydlel rektor i učitel. Vyučovalo se ve dvou třídách. Dne 12. a 20. března r. 1861 byl založen ve statku č. 10 oheň, jemuž padla za oběť řada usedlosti i slulek Řezníčkův a polorozpadlá stará škola.

Velmistř řádu Křižovníků Jakub Beer nařídil postavit školu novou nákladem 14.000 zlatých. Stavbu provedl stavitel Mariák ze Zbraslavi r. 1862. Než byla dokončena, vyučovalo se v č. 41 a ve velkostalku. Patronem školy v minulosti byl řád Křižovníků, jemuž v roce 1240 královna Konstancie - matka Václava I. - darovala statek dobřichovický. Dá se proto předpokládati, že škola byla založena mnoho let před rokem 1598.

Náš škola je nejstarší školou okresu Praha venkov jihu.

POSTŘEHY

Osvětová beseda v Dobřichovicích informuje

Průzkum mezi žáky základní školy a v předškolním oddělení MŠ na začátku školního roku 1985/86 ukázal, že zájem o mimoškolní výchovu /např. výuka jazyků, hudební výchova, výtvarná výchova, rytmika apod/ je veliký. Proto se pracovníci OB rozhodli, že se pokusí uspokojit zájemce otevřením kursů v obci.

Doposud měla Osvětová beseda k dispozici dvě učebny v budově MNV "Pod vinicí" pro výuku jazyků. Díky pochopení MNV a ředitelství základní školy se podařilo získat pro Osvětovou besedu jednu učebnu v bývalé školní družině, a tak se činnost Osvětové besedy mohla rozšířit.

Kursy jazyků a psaní na stroji jsou v Dobřichovicích již velmi dobře zavedeny zásluhou lektorek Zs. Štěpánové a M. Kubešové. Výuky se zúčastnilo cca 120 dětí i dospělých nejen z Dobřichovic, ale i ze Všenor, Letů a Řevnic.

Během školního roku 1985/86 byly postupně otevřeny tyto nové kursy. V říjnu 1985 - kurs textilních technik - tkání na rámu, paličkování, šitá krajka /lektorka Petra Czumalová/. V listopadu - kurs pohybové a rytmické výchovy /lektorka Hana Tunáčková/. Kurs byl velmi oblíben, i když probíhal v sobotu v dopoledních hodinách. V lednu

1986 - kurs šití /lektorka Věra Krotilová/. Ženy mají k dispozici elektrický kufříkový šicí stroj a mohou si své výrobky hned zhotovit. V únoru - kurs výtvarné výchovy /lektorka Eva Karmazínová/. Do tohoto kursu se zapsalo téměř 75 dětí a byl umístěn do nové učebny v čp. 147. Pracovní podmínky byly zpočátku obtížné, protože pro tuto výchovu nebylo dostatečné materiální vybavení. Lektorka postupně zakoupila ty nejnужnější potřeby. Pro školní rok 1986/87 uvažuje se o zakoupení elektrické trouby a stojanu pro figurální tvorbu. A konečně v dubnu zahájil výuku hry na klavír a předhudební výchovu pro předškolní děti s. Miloš Krása.

Všem lektorům za jejich práci děkujeme!

Dne 21.6.1986 se uskutečnila v malém sále sokolovny veřejná hodina rytmiky pro rodiče spojená s výstavkou prací kursů výtvarné výchovy, textilních technik a šití.

Osvětová beseda zajistila pro děti z mateřské školy výchovný koncert "O Popelce", který přednesla prof. Věra Němečková z Prahy. Ústřední loutkové divadlo z Prahy přijelo za dětmi s dvěma pohádkami - "Kulich a Bambule" a "Prasátko a zlý vlk".

Komorní soubor Ludus musicus, jehož zřizovatelem je Osvětová beseda Dobřichovice, si získává popularitu svými koncerty a také natáčením v Čsl. rozhlasu. Ukázky z jeho repertoáru byly zařazeny do pravidelné relace "Hudba po škole a po práci" na stanici Praha dne 20.6.1986.

V tomto školním roce bychom chtěli rozšířit svou činnost o výuku hry na zobcovou flétnu a kytaru.

Zápis do kursů pro školní rok 1986/87 proběhne v těchto termínech: anglický, německý jazyk .....9.10. a 11.9. od 16,00 - 19,00 hod.
v učebně "Pod vinicí"

psaní na stroji .....9.10. a 11.9. od 16,00 - 19,00 hod.
v učebně "Pod vinicí"

pohybová a rytmická vých. ....6.9. od 9,30 - 12,00 hod.
v učebně "Pod vinicí"

šití .....8.9. od 16,00 - 19,00 hod.
v učebně "Pod vinicí"

kurs textilních technik .....8.9. od 16,00 - 19,00 hod.
v učebně "Pod vinicí"

výtvarná výchova .....4. a 5.9. od 15,00 - 17,30 hod.
v učebně čp. 147 /bývalá škol. družina/

klavír a PHV .....9.9. od 15,00 - 17,30 hod.
v učebně v čp. 147

Osvětová beseda Dobřichovice

Vzácné dědictví

Vynikající studie ing. arch. M. Tunky: "Architektura přelomu století v Dobřichovicích" /Kukátko 3/86/ ukazuje na řadu budov hodných naší pozornosti a péče. Krom uvedených objektů existují jiné, které sice nemají takovou architektonickou cenu, ale mají hodnotu obecně kulturní, protože chovají stopy vynikajících postav české kultury. Tak v domě čp. 23 se roku 1769 narodil houslový virtuos a profesor Václav Farník. V domě čp. 109 žil JUDr. Miroslav Krajník, básník, spisovatel a dramatik, jehož hry uvádělo Národní divadlo. Z Krajinčova podnětu byl Brunšov osazen nádhernými vilami. V domě čp. 111 a 180 žil Bohumil Benoni, vynikající člen opery Národního divadla. Jeho manželka byla známá herečka Národního divadla Hana Benoniová./1868-1922/, první představitelka Mrštíkovy Maryši. Pan Procháčka, pamětník "starých Dobřichovic" vyprávěl, že Benoni jej jako chlapce požádal o spravení bycíku a za opravu nic nedal. Benoniho sportivost si p. Procháčka pamatoval do požehnaného věku. Informaci o Benoniových přijal archiv ND s povděkem jako novum. Vila čp. 117 patřila F. Topičovi, jehož jako knihkupce a nakladatele netřeba představovat. Vila Procházkova čp. 118 zažila mladistvou lásku Rudolfa Frimla. Čitují z článku A. Frydrycha: "Kdyby Rosemarie věděla o Dobřichovicích" /Svět v obrazech 6/66/." Já si nemoh připomenout vůbec nic, ale pak jsem přišel na věc - Dobřichovice. Byl jsem tenkrát stjuďent, u Dvořáka, pianist - a ona byla moc lovely." - "Krásná", napovídám. "Jo, krásná. Moc. Já byl zamilovaněj, vona byla zamilovanej, jenže otec mluvil o tom, že mám malý experience na drogě /tedy žádnou kvalifikaci na drogistu/, abych mohl bejt muž od dcery od drogist a tak jsem jí napsal v dopise noty: ...a zatím vy, má krásná paní."

Po Frimlových slovech si připomeňme, že operní pěvec a režisér Antonín Vávra žil v domě čp. 126. Generace loutkařů znaly nakladatele Ant. Štorcha v Praze na Staroměstském náměstí. Tomu v Dobřichovicích patřil dům čp. 184. Opomíjená dr. A. Honzáková, zakladatelka českého hnutí za práva žen, léta vlastnila dům čp. 206. Fr. Kožík připomíná v naší obci pobyt F. X. Šaldy a ve vile Pelléových pobyt Zdenky Braunerové. V létě 1938 tam autor doprovázel na návštěvu režiséra Jana Svitáka a dr. Frantu Kocourka, hrdinného reportéra rozhlasu, umučeného nacisty. Ostatně většina těchto sídel byla společenskými salony, navštěvovanými osobnostmi tehdejší kultury. Mezi budovy, které snoubí historicky cennou architekturu s hodnotami duchovními, patří dobřichovický zámek. Ne vždy byl tak truchlivě opuštěn jako nyní. Pulsoval tu život letního sídla velmistru řádu Křižovníků s červenou hvězdou, o čemž existuje dostatek historického

materiálu. Spíše věnujme pozornost prostým členům řádu. Například Jan Fr. Jos. Rivola /1678-80/ psal první zdejší matriky česky, Jiří Schichl /1727-30/ nepsal pamětní knihu a dal postavit sochu Jana Nepomuckého pod lipami. Fr. Scharschon /1738-51/ popsal jako svědek bitky mezi císařskými pandury a Francouzi. Kapličky tam dosud pod Vrážší stojící, označují hroby zahynulých vojáků. Josef Hrabal tu působil v letech 1788-94 a tenkrát zachránil dobřichovický park. Roku 1841 založil Jos. Machačka čtenářský spolek a o rok později i knihovnu veřejně přístupnou s 249 svazky! V letech 1905-07 tu působil Jos. Šimon, redaktor křesťansko-sociálních časopisů a autor románu "Makabejští", a konečně nelze pominout Jos. Hradce, autora Kroniky Dobřichovic.

Kulturní památníčky jiného druhu jsou vsazeny do zdi karlického hřbitova. Kříž Frant. Straširýbky z r. 1759 a náhrobní deska Aug. Svobody, správce křižovníckého statku, z r. 1792 jsou projevy oděnosti českému jazyku v době pronikavé germanizace. Náhrobek Marie Vláškové z r. 1853, která zemřela v devatenácti letech, je líbezným dechnutím lidové poesie: "Netruchli, že spojovací pásky nepřálo ti nebe na zemi, nejkrásnější oltář věčné lásky nad věčnými strmi hvězdami."

Samozřejmě, že řádka osobností, které svým vkladem tvořily genia loci a zaslouhovala by si naší pozornost, je zdaleka neúplná a čeká na doplnění.

Milan Zelenka

Dobřichovice ve tmě

Ta dnešní noc je černější
než tisíc černých káv.
Do jejích hlubin vypustím
výzkumný betyskař.

Průzkumná sonda mi hlásí,
že nejde o poslední soud.
To jenom rozvodné závody
nám dneska vypnulý proud.

HgS

TIP NA VÍKEND

připravuje dr. Zdeněk Daněš

Dobřichovice-Všenory/Hor.Mokropsy/-Jíloviště-Kazatelna-Irnová-Méchenice
Známymi místy dojdeme k všenoroké zastávce, odkud budeme sledovat modrou turistickou značku. Nastává jediný obtížný úsek na dnešní vycházce, stoupání na slemennou čáru Hřebeňů. Značka vede v serpenčinách po svahu Kamene /414 m/ kolem březového hájku, překračuje slemennou čáru Hřebeňů, pokračuje kolem lesní školky a křížuje červe-

ně značenou cestu, přivádí nás do Jíloviště, které roste podél silnice do Všenor. Vlevo je vidět rozsáhlý areál Ústřední družstevní školy ÚRD, která má dependenci u silnice do Trnové. Obec samotnou jsme již poznali na dřívějších vycházkách, proto se nebudeme zdržovat a opustíme Poberounskou soustavu, abychom ji zaměnili za soustavu Česko-moravskou. Jednou z jejích oblastí je Střeďočeská pahorkatina, která se dělí opět na několik orografických celků. Ten, do kterého vstupujeme, se jmenuje Dobříšská pahorkatina zabírající území mezi Hřeby a Vltavou.

Kolem myslivny přijdeme k dělnici, značka nás zavede podchodem na silnici, na které odbočuje doleva, aby po 50 metrech znovu vedla doprava do lesů. Cesta klesá různými porosty k malé vodní nádrži /nedaleko od ní prochází zeleně značená cesta podél Leznice z Jíloviště k Vltavě/. Malým stoupáním se dostaneme po pěšině do dubového porostu, který je vystřídán smrky. Pasekou se dostaneme z lesa do polí. Jsme na vltavské terase, cesta vede po ní přímo k Trnové.

Na okraji obce zatím opustíme modrou značku a obočíme doleva, několik metrů jdeme ještě po asfaltu, potom pokračujeme po ní cestou k chatám na okraji lesa. Vlevo dominuje televizní věž Cukráku, vpravo věž zámku v Trnové. U rekreačních chat odbočuje jedna cesta doleva /zákaz vjezdu/, my půjdeme rovně lesní cestou podél pole /ne-ničte mravenišťě, kterých je zde několik!/. k posedu, za kterým je vidět včelín. U posedu odbočuje cesta doleva do lesa, půjdeme po ní. Po levé ruce roste v současné době nízký smrkový porost. Asi 50 metrů od jeho okraje odbočuje z lesní cesty doprava do dubového lesa zarostlá pěšina. Půjdeme po ní, po několika metrech tráva mizí a objevuje se široká, schůdná pěšina, která vede po okraji hlubokého zalesněného údolí za mírného klesání až na Kazatelnu.

Stojíme na místě, odkud je jeden z nejhezčích výhledů do údolí Vltavy. Řeka je vzdutá přehradou ve Vraném, která byla vybudována v letech 1931-37. Je vysoká 10 m, má komorovou propust. Přehrada nadržuje vodní plochu 250 ha do délky 12 km. Před sebou vidíme železniční most tratě vedoucí z Prahy do Dobříše, která byla vybudována v letech 1897-1901. V roce 1899 zkoušel na ní inž. Fr. Křižík motorový vůz poháněný akumulátorovou baterií. V roce 1925 po ní jezdily první v nás motorové vozy, tehdy zvané kolejevé autobusy. Protože most se podobá mostu v Remagenu na Rýně, byl zde natočen v prvních poválečných letech stejnojmenný film připomínající hrůzy 2. světové války. Za mostem vpravo, na levém břehu Vltavy, je vidět známé letoviště Měchenice, nad nimi vidíme rovinatou terasu, vytvořenou Vltavou. Terasa je stejně stará a je ve stejné výšce jako ta, po které jsme šli u Trnové. Na opačném, pravém břehu Vltavy vidíme Březovou a hluboko

pod námi, na samotném břehu, Skochovice. Pohled z Kazatelny po proudu Vltavy prozrazuje, že řeka, když se zalubovala do svého podloží, vytvářela zákruty, meandry, jejichž nárazový břeh podemílala. Tak vznikly strmé, vysoké srázy, zatímco nánosový břeh je nízký, na něm byly usazovány štěrky a písky, tak, jak je řeka za povodňového stavu přinášela. Tak vznikly terasy, které vidíme nad Skochovicemi.

Kazatelna leží v ohromném oblouku nárazového břehu, který je složen z tvrdých algonkických břidlic. Právě na Kazatelně si můžeme všimnout, že se v nich vytvářejí pukliny, podle nichž se břidlice dobře štípe. Pukliny vznikly jako reakce na mohutný tlak vyvolaný algonkickým vrásněním na jihovýchodě /tam leží jílovské pásmo, proto i tlak je označován jako "jílovský"/. Takto vzniklá odlišnost se označuje břidličnatost. Podle rezavého zbarvení je patrné, že zdejší břidlice obsahují železitě složky.

Stejně jako u Berounky můžeme pozorovat i u Vltavy, že svým zahloubením do podloží donutila přítoky k intenzivní erozi, čímž vznikla hluboko zářizlá údolí /romantické údolí Bojovského potoka nebo Leznice, podél které vede zelená značka z Jíloviště k Vltavě, mohou být příkladem/. Nad jedním z nich, zalesněným, je Kazatelna.

Stejnou cestou se vrátíme zpět na modrou značku a budeme pokračovat do Trnové. Na návsí připomíná pomníček Marii Petrákové, kterou nacisté zavraždili v předvečer osvobození /6.5.1945/. Brzy přijdeme před zámek, který vznikl poblíž bývalého tvrziště.

Trnová byla založena v roce 1342, kdy břevenovský opat Předbor popustil část lesa bratřím Peškovi a Oldřichovi z Kosoře, aby založili tvrz a vesnici. Začátkem 15. století už není uváděna v klášterním majetku, zřejmě byla prodána světské vrchnosti. Statek však asi nevynášel, protože pění z Trnové jsou známi v cizích službách /1465 Přechem z Trnové jako dobříšský lovcí a purkrabí na Křivoklátě, 1477 Jan z Trnové jako hejtman na Zvíkově/. Panství často střídalo majitele. Zámek byl vybudován v 18. století. Z četných majitelů si připomeňme jen některé. Pražský knihkřesť Jan Ferdinand rytíř Schönfeld jako majitel zámku založil v Trnové v roce 1787 první zemědělskou školu v Čechách. U JUDr. H. Schaabnera, který byl majitelem panství počátkem 19. století, byl zaměstnán jako hospodářský správce Václav Škroup. Svou plíí a příčinlivostí si našel již v dřívějších službách značné jmění a jak tehdy bývalo zvykem i při sňatku hrály peníze, které nevěsta přinášela do manželství, přední roli. Škroup se oženil s dcerou mlynáře z Davle, Annou Winterblumovou, čímž majetek značně vzrostl. Dr. Schaabner chtěl panství prodat, Václav Škroup se nerozpakoval a 28.7.1838 Trnovou koupil. Sem, do Trnové, za ním jezdil jeho bratr, o dva roky mladší František /nar. 7.6.1801 v Osicích

na Pardubicu/, který žil v Praze a proslavil se jako skladatel první české opery Dráteník. Také v Trnově složil některé písně, jak sám napsal. A když společně s J. K. Tylem složili Fildlovačku, začalo se v Trnově tradovat, že některé melodie vznikly také v Trnově. Tak s Kazatelnu je dávana do souvislosti melodie naší hymny. Do Trnově jezdil i další Škroup, Jan Nepomuk /nar. v Osicích 1811/, který byl zaměstnan jako regenschori u Sv. Víta na Hradě a který je autorem znárodnělé písně Bývali Čechové. Václav Škroup zemřel v Praze v roce 1860, pochován je v rodinné hrobce u kostela v Trnově. V témž roce ovdověl František, opustil Prahu a odešel do Rotterdamu v Nizozemsku, kde 7.2.1862 umřel. Od Škroupů koupil Trnovou Vincenc Daněk, zakladatel výsočanské továrny, později známé jako Kolben-Daněk. Ten dal zámek upravit v novogotickém slohu, který zůstal zachován do dnešních dnů. Další zajímavé období je počátek 20. století. Od roku 1907 je majitelem zámku Václav Schloger, který se obchodně stýká s majitelem výsočanské mlékárny Bedřichem Freym z Freyenneisu. Tento majitel mlékárny se oženil s Jetty Kittlovou, sestrou světoznámé operní pěvkyně Emý Destinnové. Destinnová zpívala na všech světových scénách, ale každoročně trávila léto doma, v Čechách. Frey dohodl s majitelem Trnové pronájem neobývané části zámku pro svou švagrovou. A tak v letech 1908-1911 prožívala léto v Trnově. S oblibou se toulala v lesáckém oděvu, s puškou na rameni okolními lesy, domů se vřela v lesáckém oděvu, s kyticemi lučních květin. Zajízďela do Prahy, kde zpívala v Národním divadle pohostinsky, protože její hlavní působitě bylo v Metropolitní opeře v New Yorku. Destinnová byla zcela vyjmečná žena, na divadle si zachovala vždy noblesu a mravní velikost. Jako techniku zpěvu ovládala také herecké umění, což jí zařazovalo k vrcholným osobnostem světové opery. Zachovala si prostotu a skromnost a ochotu pomoci každému, kdo jí o pomoc požádal. V celém světě zdůrazňovala své češství i tam, kde Čechy neměli v lásce. Je přírodně, že se musela střetnout s rakouskými úřady, stejně jako s Němci v Berlíně. Po období nervového vypětí se o dovolené odraagovala po svém, někdy ztřeštěnými, výstředními nápady. To jí však nic neubírá na její umělecké velikosti. I když Destinnová nefiguruje ani v zemských deskách ani v jiných úředních knihách jako majitelka trnovského zámku, podle sdělení ing. Cihelky z Trnově existuje písemná zpráva, podle které Destinnová v roce 1912 prodává zámek Trnovou. O dva roky později koupila zámek Stráž nad Nežárkou v jižních Čechách. Faktem je, že taď v Trnově po čtyři roky vždy na celém světě a která se vždy žila žena, která proslavila náš národ po celém světě a která se vždy hrdě hlásila ke své vlasti, do které se vždy ráda vracela, i když věděla, že jí rakouské úřady budou komplikovat život. Když vypukla

světová válka, vrátila se domů, do Stráže, kde byla internována. Zemřela v českobudějovické nemocnici v roce 1930. Pohřbena je na Slavíně.

Od zámku nás modrá značka povede kolem kostela s hrobkou rodiny Škroupovy na polní cestu po vltavské terase, po ní dojdeme mezi víkendové chaty Měchenic. Zalesněným svahem sejdeme na spodní vltavskou terasu do vlastní obce, známého letoviska pražské oblasti. V Měchenicích ústí do Vltavy Bojovský potok. Původně ústil poněkud jižněji, protože byl donucen vyhnout se tvrdé překážce ostrohu z algonických břidlic. Když Vltava ukládala spodní terasu, zatarasila svými nánosy ústí potoka, čímž se zdvihla jeho hladina a voda přetékala vodopádem přes odolný břidličný ostroh. Vodopád zpětnou erozí vymlel překážku, takže potok opustil původní koryto a počal téci do Vltavy přímým směrem.

V Měchenicích naše cesta končí, domů se vrátíme buď vlakem nebo autobusem přes Zbraslav.

Pro motoristy je Trnová z Dobřichovic snadno dostupná přes Jíloviště, celkem 7 km jízdy. Z Trnově na Kazatelnu pěšky 1,5 km.

VÍTÁME ≡ BLAHOPŘEJEME

V červnu byli na MNV v Dobřichovicích přivítáni noví občáni:

Ondřej Plesný, Václav Soudský a Hynek Žalčík.

20. června byli na MNV v Dobřichovicích oddáni Monika Maierová a Roman Haller, 19. července ing. Dana Laňková a ing. Luboš Nehasil,

25. července Jaroslava Nováková a Karel Král.

29. srpna byli v Praze 5 oddáni Jana Miklášková a Jaroslav Frolík. V červenci oslavily své životní jubileum naše občanky paní Antonie Nováková a paní Anastázie Koušová. Blahopřejeme!

V září budou na Karišteině oddáni:

12.9. Radka Brodecká a Aleš Černý,

19.9. Sárka Vanžurová a Vladislav Tomeš,

20.9. Pavla Krčálová a Jaroslav Kocour.

≡ KURÁTKO CHVÁLÍ ≡

Dvě události, které stojí za zaznamenání: koupející se na pravém břehu řeky nad jezem jistě uvítali nové schody umožňující vstup do vody, všichni obyvatelé Dobřichovic určitě oceňují pohyb hodinových ručiček na věži zámku a odbíjení celých hodin zvonem. Schody zhotovil Zdeněk Šesták, hodiny opravil Ivan Kostuk. Děkujeme.

Píseň o Horymírovi

pokračování z minulého čísla

Mstitelé jsou skryti právě před Neumětely v travě.

Že se mohou mýlit věda, vyslali před sebou zvěda.

Do chalupy krajní zvěd vlez, zeptal se, co je to za ves.

Ptá se ale Horymíra, když to zjistí, strachy zmirá.

Na ramena nohy dává, na kovkopy šátkem mává.

Horymír se oknem kouknul, instinktivně z domu fouknul.

Vyskočil na Šemíka, uháněl do lesíka.

Mezitím už ve vesnici zahájili demolici.

Vladyka to všechno vidí, že tak prchnul, on se stydí.

Skřípe zuby, slzy stříká, sobě sám si tiše říká:

"Ještě, že má Johana v Praze je u šamana."

Kovkopové domy boří, ženy piští, stohy hoří.

Horymír se drží meče, přísahá na zemi v kleče:

"Nepomstím-li tohleto, ať se změním v tohleto!"

Za Šemíka na zem kouká, do pochvy meč zpátky souká.

veškerá práva vyhrazena

Je mu třeba oddechu, vyspat se jde do mechu.

Vladyka se vrátil domů, nenašel tu žádných domů.

Vypleněna obec rodná, napadla ji šelma škodná.

Popelem tu všechno lehlo, živáčka se tady nehlo.

Obyvatelstvo před lumpy skrylo se v ty mělké žumpy.

Horymír je tahá ven, pro všechny to byl zlý sen.

Kovkopové do vsi vtrhli, na všechno se hnedka vrhli.

Pustošili stavení, jako smyslu zbavení.

Zničití co nestačili, na svých kárách odtlačili.

Koně, krávy, vepře, skopce odehnali do své obce.

Nebe černá, vítr duje, vladyka svou pomstu kuje.

Kovkopeckou ztrestá tlupu, muže rodu dává v kupu.

Z vedlejší vsi kamarádi přidávají se k němu rádi.

Vyrazí, jak budou moci uhánět pod rouškou noci.

Slunce právě zapadá, měsíc také zapadá.

Ideální je teď stav, aby ve tmě skryl se dav.

Všichni v sedle tasí meč, vyráží na noční zteč.

Kovkopové tvrdě spali, dnes to ještě nečekali.

Pojednou se kouřem dusí, rychle z boudy prchat musí.

= HgS Kukátku =

/Některá práva vyhrazena/

Píseň o Písni o Horymírovi

Donedávna čítal jsem si na zahradě

v Homérově nesmrtelné Iliadě.

Nyní dávám přednost leže v lehátku

dobrodružství Horymíra v Kukátku.

Četbu mi však kalí temné vidiny,

že nám ten seriál skončí do zimy,

za dlouhého vánočního večera,

že si budu zas číst jenom Homéra.

Proto vznáším přání, jež snad
není velké moc:
ať Horymír vydrží nám
do velikonoc!

SPORT

košíkové

20. 6. byla oficiálně ukončena sezona 1985/86 přátelským utkáním družstva mužů Sokola Dobřichovice proti bývalým reprezentantům ČSSR, kteří potvrdili svoji pověst a zaslouženě zvítězili.

V současné době začíná oddíl přípravu na sezonu nadcházející.

odběžná

Úspěšně skončily sezonu starší závkyně, které bez porážky vyhrály svoji skupinu krajského přeboru před družstvem Sokola Říčany a Slavojem Český Brod "B". Na podzim však toto družstvo přechází do kategorie dorostu.

tenis

8. - 10. 8. se konal v Dobřichovicích 11. ročník krajského turnaje dospělých - Memoriál Františka Procházky.

Finálové výsledky:

muži - dvouhra: Müller / Start Praha/ - Pařízek / Start Praha/

7:5, 6:3

čtyřhra: Lacina / Sl. ČSP Praha/ - Rezníček / Dobřichovice/

Klouda / Tatra Střešovice/ - Jurčík / Sp. stavby/

6:3, 6:2

ženy - dvouhra: Hájková / Bohemians/ - Kůnišová / Kabelo Kladno/

6:0, 6:3

čtyřhra: výsledek nebyl do uzávěrky znám.

Memorie 14 IX 1986

hokej

Konečná tabulka okresního přeboru mužů po sezoně 1985/86

1. Černošice
2. Hostivice
3. Tuchověřice
4. Roztoky
5. Dobrovíz
6. Všeroky
7. Jinočany
8. Libčice
9. Dobřichovice
10. Kněževes
11. Červený Újezd
12. Třebotov

Nejlépeším střelcem družstva Dobřichovic byl Karel Kulhánek, který vsítil 12 branek.

KINO

<u>Katapult</u>	3.9.	20.00
ČS. Groteskní komedie o sobectví.		
<u>Sudá a lichá</u>	5.9.	20.00
Itálie. Další dobrodružství dvou výtečníků.	6.9.	18.00
		20.00
<u>Gikor</u>	10.9.	20.00
SSSR. Drama chlapce, který marně toužil po spravedlnosti.		
<u>Přiliš velká šance</u>	12.9.	20.00
ČS. Drama muže, který marně ukryval zločin.		
<u>Dárek černého čaroděje</u>	13.9.	16.00
Pohádka pro děti.		
<u>Vesničko má středisková</u>	13.9.	17.30
ČS. Komedie, při které přijdete na čerstvý vzduch a na jiné myšlenky. Režie Jiří Menzel.	15.9.	20.00
	16.9.	20.00
<u>Cotton Club</u>	19.9	20.00
USA. Hudební retrofilm o válce gangů.	20.9.	20.00
		Zvl. vstupné

Memorie 15 IX 1986

Kocourek Petřík
Představení pro děti. 20.9. 16.00

Jarní symfonie
NSR. Milostný příběh Roberta Schumann a Kláry Wieckové. 24.9. 20.00

Zdravý nemocný
Itálie. Alberto Sordi v titulní úloze slavné Molièrovky komedie. 26.9. 20.00
27.9. 20.00

Klések
Představení pro děti. 27.9. 16.00

Prodám klavír - křídlo za 1000,- Kčs.
Zn. tel. 2138
K 9/86-01

St. dáchodkyňe soběstačná hledá bydlení v soukromém domě I. kategorie. Možnost menšího elektrického vaření.
K 9/86-02

Prodám dětský hluboký kotárek tmavomodrý zachovalý,
pokojovou konzoli 2,8 m dlouhou, světlé barvy
Zn. tel. 2434
K 9/86-03

Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ dne 14.3.1985
a registrováno pod číslem 321002585.
Vydává základní organizace Socialistického svazu mládeže a
školská a kulturní komise MNV v Dobřichovicích.
Řídí redakční rada, odpovědný redaktor O. Němec.
Tisk ČTK - Rebro a NADAS.
Vychází 1x měsíčně. Cena 1,- Kčs.
Uzávěrka tohoto čísla: 8.8.1986. V prodeji od 3.9.1986.
Uzávěrka příštího čísla cca 7.9.1986.
Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobřichovice - Karlík,
252 29 Dobřichovice.
Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.